

SYSTEM

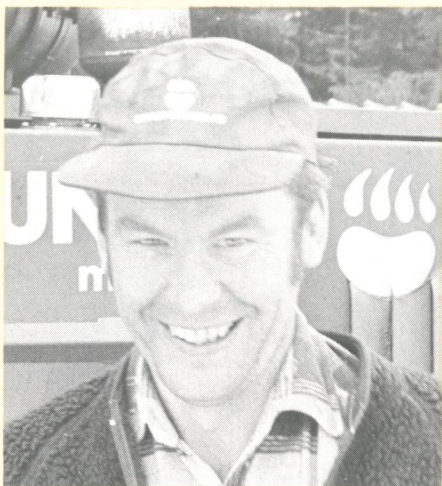
Nr 2 · Årgång 8 · Maj 1983

Bruunett mini-678 F.

Här är nr 1 och 2

Nr 1 och nr 2 i 678-serien gick till två helt olika köpare. Den ene — Lennart Nordqvist — har tidigare haft två olika Bruunetter och kan inte tänka sig något annat. Den andre — Sven-Erik Jönsson — var emot det hela in i det sista. Han var tveksam till maskintypens storlek och kapacitet.

Lennart Nordqvist kan inte tänka sig något annat.

Lennart Nordqvist har kört skogsmaskin i 20 år vid det här laget och skulle egentligen lagt av för länge sedan. Inte på grund av ålder, utan på grund av ryggbesvär som orsakats av långa dagar i skakiga skogsmaskiner. Han beslöt sig i alla fall för att fortsätta. Men då som egen företagare och med egen maskin. Åttahjulingarna skulle ju vara bättre för ryggen, och eftersom han räknade med att köra mycket gallring, tyckte han Bruunetten skulle passa.

3:e Bruunetten

Nu har han alltså köpt sin tredje Bruunett. Nr 1 i 678-serien. Den utgjorde en ren tillökning i firman. När vi träffar Lennart Nordqvist, håller han på med en slutavverkning utanför Hällefors. Det här är väl ändå inte riktigt rätt?

— Rätt och rätt, säger Lennart, det finns ju många som har synpunkter på vad det skall vara maskiner. I det här fallet är det skogsägaren som inte vill släppa in en tyngre maskin. Men visst går Bruunetten bra här. Annars ska den ju vara avsedd för gallring i första hand. Och där tror jag man får leta efter en likvärdig maskin, som lastar lika mycket. Det finns nog ingen.

Men lastförmågan kan knappast vara ditt enda skäl till att köpa din tredje Bruunett?

— Nej, givetvis inte. Det viktigaste är kanske att jag vill ha en dräglig arbetsdag. Jobba 7—8 timmar och sedan slå igen dörren och gå hem. Det är bättre att kunna sitta i maskinen och jobba än att hålla på med reparationer. Varför ska man inte kunna ha sin fritid när man har egen maskin? Den första Bruunetten körde jag 3.800 timmar innan jag sålde den. Den kostade jag på 8.200 i reparation och service. Men det lär finnas de som varit ännu billigare i underhåll.

Betydligt häftigare

Över huvud taget verkar Lennart väldigt nöjd både med maskiner, service och annat som hör till. Och eftersom han har erfarenhet av både 578 och 678 ber vi om en jämförelse.

— Den här (678) är betydligt häftigare, i t.ex. kranarbetet. Kranen går mycket snabbare. Det är nog den största skillnaden. Dragkraften är ju också viktig. Den här maskinen är betydligt snabbare. Jag räknar med att kapaciteten ökat 10 % i förhållande till den gamla. Det gör mycket eftersom man får betalt per kubikmeter. Glöm

inte förarkomforten förresten! 678:an är betydligt tystare. Här kör jag utan hörselskydd. Och man blir inte hälften så trött med den här. Nu tror jag det blir svårt att komma längre på en maskin. Den här är ju ganska ren. Inte så mycket påhäng som kan gå sönder. Priset är ju också hyfsat, men det har egentligen ingen betydelse. Huvudsaken är driftssäkerheten.

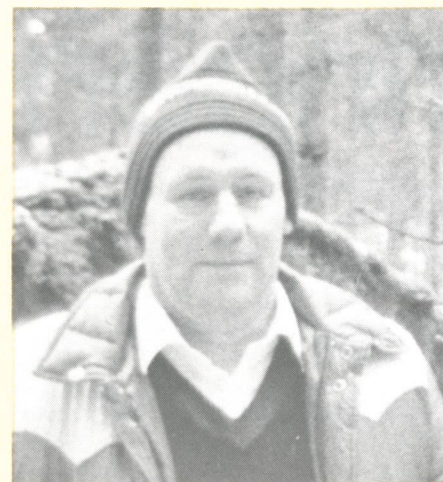
Men Lennart, det här kan vi aldrig skriva i ÖSA System. Dom kommer att tro att vi hittat på vartenda ord. Har du inget negativt?

— Inget. Det finns många säljare som försökt "lura på mig" andra maskiner. Och lockat med mycket feta anbud. Jag har konsekvent tackat nej!

Han är populär, Lennart. Både bland skogsägare och maskinförsäljare.

"Dragkraften och kranen är nog de viktigaste skillnaderna. Jag räknar med att kapaciteten ökat 10 %."

Sven-Erik Jönsson har ändrat uppfattning.

Vilsam att köra

När Lennart Nordqvist drar ner på sin arbetsdag för att han fått en effektivare maskin, så gör man precis tvärtom på Bruunett mini 678 F nr 2, som ägs av Sven-Erik Jönsson i Kristinehamnstrakten.

— Det går helt enkelt att köra längre med den här maskinen innan man blir trött. Den är vilsam, säger Anders Lärkhammar, som är förare på maskinen.

— Man åker betydligt behagligare och slipper kastningar. Mycket tack vare boggin fram och den låga maskinhöjden. Och ljudnivån är ju otrolig! Som i en personbil. Dessutom är ju maskinen lättkörd. Med fina reglage och inga galler som skymmer. Och hydrosstatisk transmission. Bara att välja på fram och back.

— Att ha kranen på taket var väl lite ovant i början. Men nu tycker jag det är en stor fördel. Räcker runt om, och ingen kranfot som skymmer sikten.

Ofta är det skogsägarna som kräver skonsamma maskiner.

Framkomligheten var ett av Sven-Eriks skäl till att välja Bruunett.

Fick påtryckningar

Sven-Erik Jönsson hade egentligen aldrig tänkt köpa någon Bruunett. "Det är ju ingen riktig skogsmaskin" tänkte han i likhet med många andra. Och visst ser den lite liten ut, när man jämför den med de större maskinerna.

Han har två maskiner, Sven-Erik, och de går vanligen på Karlstads stifts, Hasselfors Bruks och en del privata skogsägarens marker. Det var därifrån det kom påtryckningar att skaffa en maskin som var mer lämpad för gallring än de han tidigare hade. I Vänertrakterna finns ju ganska platta och sankmarker. Och dom är mycket känsliga. Det har fått till följd att skogsägarna i allt större utsträckning kommit att ställa krav på skonsamma maskiner.

— Jag har nog tappat en hel del jobb för att jag haft "fel" maskiner, konstaterar Sven-Erik Jönsson.

— Det här är en liten skotare, fortsätter Sven-Erik. Men vi kör ut lika mycket eller mera, lite beroende på typ av uppdrag, med Bruunetten än vi tidigare körde ut med medelstora skotare.

Bruunetten är också lönsam på mindre slutavverkningar och på slutavverkningar med kortare köravstånd. Dessutom kan vi köra utan band. En klar fördel. Och vilken bränsleekonomi! 6 liter i timmen i genomsnitt i gallringskörning. Och då får den ändå gå på högt varv hela tiden. En av förklaringarna till den låga bränsleförbrukningen är möjligen den däckslustning jag valt, 600/22,5. Bruunetten har överträffat alla förväntningar.

Skulle behöva en till

Med tanke på det sistnämnda uttalandet, så måste man ju i årlighetens namn komma ihåg att Sven-Erik inte hade några förväntningar på sin Bruunett, när han köpte den. Och då kan de ju inte vara så svåra att överträffa. Men Sven-Erik förklarar att han till en viss del började tro på maskinen när påtryckningarna tilltog. Och dessutom var han ju tvungen att skaffa en lättare maskin för att inte missa jobb. Funderingarna började väl ordentligt i höstas. Längre stod det och vägde mellan Bruunetten och en annan 8-hjuling i ungefär samma storlek.

— Men när förändringarna kom på Bruunetten, så var saken klar, säger han.

— Nu anser jag att man gjort så mycket förbättringar på Bruunetten att konkurrenterna lär få mycket svårt att hänga med. Det här är en helt annan maskin än 578:an.

— Och för de arbeten jag har idag, skulle det vara fördelaktigare att ha en 678:a till. Men jag får väl avvakta ett tag och köra min gamla maskin så länge, avslutar Sven-Erik vårt samtal.

Så nog var det två nöjda köpare som fått 1:an och 2:an i den nya serien.

Träddelshanteringen kommer

Det pressade kostnadsläget för klenvirkesanskaffning har gjort att många fått börja tänka om beträffande avverkningsformerna för den här typen av virke. Så har man gjort på Fiskebys skogsdivision i Norrköping, där man i höstas började pröva träddelshantering, vilket hittills utfallit till belåtenhet.

Skogsdivisionen på Fiskeby har dels c:a 35.000 ha egen skog att sköta, men köper dessutom en hel del virke externt. Av den totala virkesförbrukningen på 1,5 milj m³/år avverkar man själva c:a 500.000 m³, varav 150.000 i egen skog. Huvudsakligen rör det sig om tall- och lövmassaved. Nu har man alltså på prov kört träddelshantering med 2 maskiner under en säsong. Främsta anledningen är — som skogstekniska chefen Rolf Sievert uttrycker det — att man har ett hopplöst kostnadsläge för klenvirke. Det går helt enkelt inte att få en vettig ekonomi i det med traditionella metoder. Just nu upplever man också en kraftig ökning av andelen förstagallringar, och det är främst där träddelshanteringen är aktuell.

Energisidan viktig

Men nu kan man inte bara se träddelshanteringen som ett alternativ till andra avverkningsmetoder. Det hela bygger på att man även kan använda

Rolf Sievert, chef för Fiskeby skogstekniska avdelning.

energiråvaran som man får som "bi-produkt". För Fiskebys del är det inga problem. Vid bruket i Skärblacka gör man årligen av med c:a 700.000 m³s bränsle, varav hälften utgörs av bark från massaveden. I resterande utgör barr och kvistar från träddelshanteringen en viktig bestandsdel. Det är det som gör den ekonomisk.

För skogsbruk i den här storleksordningen krävs givetvis många maskiner. Och av de 55—60 skogsmaskiner som finns på Fiskeby är inte mindre än 40 av fabrikat Bruunett eller ÖSA. De båda träddelsskotarna är båda Bruunetter utrustade med gripsåg GS 130. Den stora andelen Bruunetter förklarar Rolf Sievert med den stora andelen

gallringsskog i området — 40—50 %. "Där är Bruunetten oöverträffad. Skonsam mot mark och bestånd, vägar och avlägg. Bruunetten är faktiskt ett mycket bra argument i vår virkesanskaffning. Vårt problem är att många vill utnyttja den på fel ställe, p.g.a. dess skonsamhet mot skog och mark."

En lätt maskin ett måste

Rolf Sievert förklarar att i träddelshanteringen är Bruunetten den nästan idealiska maskinen. I och med att man kör bort en stor del av den risbädd man annars skulle haft att köra på, är det extra viktigt med en lätt maskin. Det enda man skulle önska sig, vore en något längre kran för att kunna kapa trädde-larna i rationellare längder.

Men även med den kran som finns på, har försöket med träddelshanteringen utfallit så bra, att man allvarligt överväger att utöka med ytterligare ett antal maskiner, men då ska de vara med de nya, breda 600-däcken. En lätt maskin och rejäla däck är tydligen viktigt, men för att skona bestånden ytterligare, håller man på att utarbeta en instruktion, där man inte tar bort alla kvistar och toppar ur skogen, utan lämnar kvar en del för att återgå i näringskedjan. Då kan man utan risk bedriva träddelshantering på åtminstone normala marker.

Lätt att köra

Jörgen Broman är en av förarna på de två träddelsmaskinerna. Han har kört den ena 578:an sedan leveransen i höstas, och hade ingen tidigare erfarenhet av skogsmaskiner. Tidigare var han huggare men började få besvär med ryggen och måste hitta något skonsammare jobb.

Några problem att lära sig köra skogsmaskinen var det inte, och nu kör han utan vidare 5—6 lass om dagen med c:a 6 fastmeter i varje. Ett visst förarbete har förstas huggarna gjort genom att lägga upp träden i högar, där Jörgen sedan kan ta några stycken i taget och kapa i lämplig längd.

"Men det finns en sak som skulle underlätta betydligt" säger Jörgen Broman. "Och det vore om gripsågen hade lite större svängvinkel."

Större svängvinkel är just vad som finns på den nya gripsågen, och när det här går i tryck, lär den vara monterad på Jörgens maskin. Vi hoppas han blir nöjd.

SP 21 ger netto på förstagallringar

Erik Ståål, Anders Kristiansson och Lennart Kristiansson är alla nöjda med SP-21:an.

Med tanke på aktuella debatter om eftersatta gallringar etc., kan man bara konstatera att det inte är så värst underligt att förstagallringarna ofta uteblivit. I många fall har nämligen det ekonomiska resultatet för skogsbrukaren blivit en nätt faktura istället för vad man brukar kalla ett netto. För att komma tillrätta med det här har man på Södra Skogsägarna i Blekinge sedan en tid använt Bruunett mini med skördare SP 21 i förstagallringar. Och det med mycket gott resultat.

En av förespråkarna för metoden är Erik Ståål, skogsinspektör på Jämjö skogsbruksområde. Bara det är värt att notera. Erik var nämligen länge en stark motståndare till skogsmaskiner i gallringar. Anledningen var förstas all den förstörelse man fick bevittna där de dragit fram. Djupa spår, avslitna trädrotter och skadade trädstammar. Men sedan det — som han uttrycker det — kom maskiner som flyter på marken, har han ändrat sig. Så här säger han om Bruunetten utrustad med skördaraggregat:

— Det här är den enda raka vägen att komma tillrätta med förstagallringarna. Nu får man ju ut ett netto även här. Och dessutom får man ett biologiskt sett minst lika bra resultat som vid manuell gallring. Vi jobbar ju efter samma metod här. Vi tar inte bara bort de dåliga träden. Vi ser också till att gynna de bra huvudstammarna. Dessutom ser man snabbt resultatet och kan korrigera om så behövs. Skogen blir väl skött och ekonomin hygglig.

Mindre än 1 % skador

Erik Ståål intresserar sig särskilt för förstagallringarna. Själv har han varit

med och planterat 12 miljoner plantor på c:a 5.000 ha mark. Och har man sett vilket jobb det är med det, så vill man att planteringarna tas om hand på bästa sätt. Därför har han också följt upp maskinen noga. Och bland annat kontrollerat skadorna på det kvarvarande beståndet. Den undersökningen visade att mindre än en procent av kvarvarande träd var skadade. Det godkänner t.o.m. Erik Ståål. Mycket tillskriver han maskinen, men tror att minst lika mycket beror på att förarna är kunniga och noggranna.

Förarna är i det här fallet bröderna Lennart och Anders Kristiansson, som tillsammans äger AB Skogsgallring och turas om att köra maskinen. Att turas om tycker bröderna är viktigt. Dels blir det mer stimulerande när man får skifta arbetsuppgifter och dels måste den som sitter i maskinen hela tiden vara helskärpt. Då skadar det inte att komma ner på marken en stund.

25 fastmeter/dag

Vid ÖSA Systems besök var det Anders som skötte marktjänsten och Lennart som körde maskinen. Anders gick en bit före. Valde ut träd med omsorg och stamkvistade en bit upp för att markera att de skulle bort. Det är alltså den som går med motorsågen som stämp-lar. När Anders gjort sitt kommer Lennart med maskinen. Skjuter ut kran och aggregat och klipper av trädet vid roten. Kvistning och klippning i fallande längd kommer i rask följd. Det syns att han kan sin sak. I vanliga fall klarar han minst 70 träd i timmen på det här sättet. Eller 25 fastmeter per dag! Med

en man i hytten och en på marken! Vid manuell gallring är avverkningskostnaden c:a 150:—/m³ i förstagallring. Här stannar det runt handralappen. Det är den skillnaden som ger nettot.

Vad ser du för praktiska fördelar med den här metoden? Frågan går till Lennart Kristiansson.

— Om vi börjar med maskinen, så är det ju en oerhörd fördel att jag har kranen rakt över huvudet. Det jag ser med ögonen, vet jag att jag kommer åt med kranen. Jag behöver aldrig tänka på var kranen sitter i förhållande till mig själv. Och inte korrigera rörelserna med hänsyn till kranplaceringen. Resultatet blir minimala skador i beståndet. Dessutom går arbetet på marken smidigt. Inga direkt tunga moment och man stamkvistar snabbt ett rejält område. Man slipper dra ner träden, som man annars får göra i de här täta granbestånden. Och man slipper allt manuellt brosslingsarbete. Men det är knappt att en man hinner stamkvista för en maskin. Här kan man ju också påpeka att den som vill ha ut ett ännu bättre netto på sin förstagallring, kan göra stamkvistningen och därmed trädurvalet själv. Men det förutsätter förstas en hel del kunskaper.

Det enda negativa Lennart kan se med metoden, är att man inte kan ta ut specialsortiment. Men man får alltså se till helheten, och att man i alla fall får ut ett netto, vilket är svårt annars.

Tilläggsas bör kanske, att det räcker med 3,5 m stickvägsbredd och 20 m mellan stickvägarna. Det passar också exakt för nästa gallring.

"Det jag ser med ögonen, det kommer jag också åt med kranen", säger Lennart Kristiansson.

TVå Bruunetter går nu på träddelshantering på Fiskeby. Tillsammans kör de ut c:a 70 fastmeter per dag.

Begagnade Bruunetten räddade budgeten

För den som inte tycker sig ha råd med en ny maskin, måste en fabriksrenoverad begagnad Bruunett vara ett bra alternativ. Så resonerade man på Västsura Skogsskola i Surahammar när man inför årsskiftet skulle byta ut en av sina gamla maskiner, men pengarna inte riktigt ville räcka till.

Västsura Skogsskola drivs av Landstinget och bedriver 2-årig gymnasieutbildning för folk som skall arbeta inom skogsbruket. Det finns även en ettårig kurs, men för den krävs vissa förkunskaper. Totalt har man på skolan 48 elever, fördelat på tre klasser. Dessutom anordnar man en hel del kortkurser för olika arbetsområden inom skogsbruket.

Måste prova allt

På skolan finns 8 olika maskiner, varav 2 Bruunetter. Det är viktigt att man har en del olika märken, så att eleverna får lära sig köra maskiner med olika egenskaper, konstruktion och drivningssystem.

— Jag tror att alla skolor jobbar efter den principen, säger Tommy Svensson som är lärare på Västsura.

— Urvalet av maskiner varierar givetvis mellan skolorna, men jag tror inte det finns någon skola i södra Sverige åtminstone, som inte har någon Bruunett.

När ÖSA System var och besökte skolan hade första årskursen sin första dag på maskinerna. Och det första man går igenom är service, underhåll och tillsyn.

— Vad beträffar service är det stor skillnad mellan olika maskiner, förklarar Tommy Svensson.

— Dels ska olika maskiner ha olika smörjmedel. Och dels så skiljer det väldigt mycket på antalet servicepunkter. Bruunetten är faktiskt den enklaste.

Ökning på begagnat

Sten Kanebo, som är ansvarig för begagnatrenoveringen tror att denna del av verksamheten kommer att öka avsevärt, och räknar med att så småningom hälften av alla Bruunett-affärer kommer att innehålla ett inbyte.

Därför håller man nu på att bygga upp ett nytt komponentbytessystem

Tommy Svensson går igenom service och underhåll med sina elever. "Det är stor skillnad mellan olika maskiner" konstaterar han.

Reparerar själva

Efter hand ska eleverna inte bara ha hand om tillsynen på maskinerna, utan också sköta reparationerna. Det blir billigast så, och så får ju eleverna verkligen lära sig att handskas med maskinerna när de vet att de själva får reparera det som går sönder. Reparationerna görs på den egna verkstaden. Nu kan man givetvis inte veta allt om alla maskiner, utan måste ha sakkunnig hjälp ibland. Främst i form av diverse upplysningar.

— Egentligen har det inte varit några större problem med minin, säger verkstadschefen Mats Ferm.

— Och när det varit något vi behövt fråga om, så har vi oftast kunnat få besked per telefon. Det spar ju både tid och pengar.

Passade till anslagen

Varför satsade ni på en begagnad Bruunett? Frågan går till Tommy Svensson.

— Viktigast var kanske just nu att den passade till de anslagna pengarna. Men vi hade givetvis andra krav också. Dels ville vi ha en tvåspaksmaskin och dels skulle den givetvis vara bra. Och det visste vi att Bruunetten var genom våra tidigare erfarenheter. Vi är helnöjda med den maskin vi har sedan tidigare. Den köpte vi ny 1979, och nu har vi alltså kompletterat med en begagnad 80:a.

— Men visst finns det en del småsaker att anmärka på. Grinden är lite vek och är lätt att stuka till. Sedan skymmer kranbågen något och kan lätt ge reflexer i mörker. Annars ser jag inget negativt med kranen på taket. Förut hade vi en annan maskin som också hade kranen på taket. Den var lättippad. Men den här är stabil. Bruunetten är ju över huvud taget mycket lättkörd. Bra sikt och ginar inte. Egentligen är den lite för lättkörd för utbildningsändamål.

begagnade Bruunett. Men å andra sidan får man ju en maskin som är genomgången och renoverad med garanti. En begagnatköpare ska känna samma trygghet som en nyköpare.

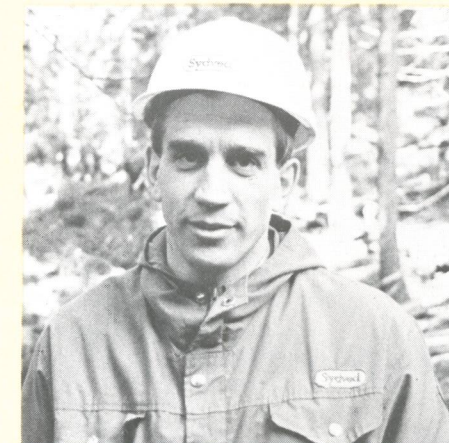
— Helst vill vi ha hit dom på utbildning också, avslutar Sten Kanebo.

Så än så länge får man räkna med att det tar lite tid innan man kan få ut sin

Bengt Algotsson, Sydved: Jag är imponerad

Sydved är en av landets större "förbrukare" av Bruunetter. 4 milj. m³ sk anskaffar man årligen varav egen avverkning är 1,5 milj. Huvuddelen kommer från gallringsskog, och den andelen väntas öka.

Bengt Algotsson jobbar på den skogstekniska avdelningen, och i den egenskapen har han stor erfarenhet av både Bruunetter och andra maskiner. Totalt finns inom Sydved c:a 35 Bruunettskotare. De ägs till absolut största delen av enskilda entreprenörer, men Sydved är alltid med och diskuterar maskinvalet innan affären sker. Inte så att man föreskriver märke, men storlek och maskintyp är viktigt med tanke på kommande virkesanskaffning.

Bengt Algotsson på Sydveds skogstekniska avdelning.

— Det händer att vi får skriva in i våra virkeskontrakt att virket skall köras ut av en grön maskin, säger Bengt.

— Men vi har mycket goda erfarenheter av Bruunetten. Låga driftskostnader och låga underhållskostnader. Och helst vill vi att entreprenörerna kör sin maskin tills den är förbrukad. Det är mest ekonomiskt. En gammal maskin går ofta väldigt bra ända tills den byter ägare.

Den 21 april såg Bengt Algotsson för första gången 678:an i aktion. Det var på en visning utanför Jönköping.

— Jag är imponerad av det jag sett idag, säger Bengt.

— Hittills har det ju riktats kritik mot att Bruunetten varit för svag vid körning i motlut, gått för långsamt på väg och haft för dålig kapacitet på kranen. Men allt det som kritiserats är ju förbättrat. Det finns inget mer att önska!

Bengt förklarar att krankapaciteten är särskilt viktigt med tanke på det

"Orken har väl funnits tidigare. Men inte snabbheten".

stora antalet sortiment på avverkningarna. Då är det viktigt att kunna jobba snabbt med kranen.

— Orken har väl funnits där tidigare, men inte snabbheten. Nu får vi ju också större valfrihet vad gäller tillvalsutrustning — att bygga på med t.ex. gripsågar och gripprocessorer.

Hasse Weibenfalk, förare

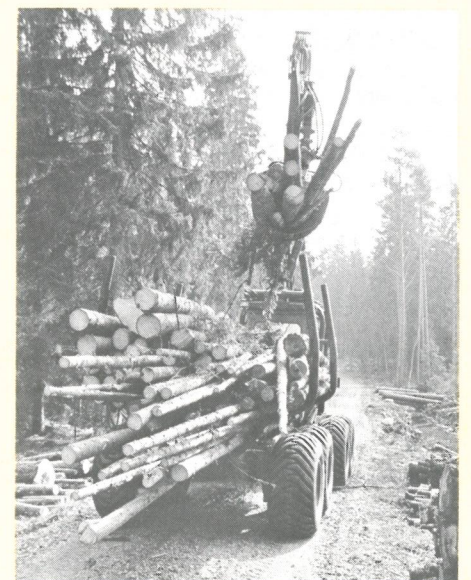
Hasse Weibenfalk i Ramsås i Småland är en av Sydveds entreprenörer. När han köpte sin första Bruunett 1981, hade han bara sett den på bild tidigare. Det var Sydved som propagerade för den. Annars hade han nog inte bytt. Han verkar i alla fall inte ångra bytet och är helt övertygad om att Sydved vunnit mycket virke på Bruunetterna. Efter ett par års egna erfarenheter av Bruunett mini 578 tycker han den största fördelen är att man kan köra ut virke på impedimentmark. Mossar finns det gott om i Småland, och även där behöver det gallras ut en del ibland.

Hasse Weibenfalk, entreprenör åt Sydved.

Nu har han bytt ut sin 578 mot en 678. Nr 4 i serien. Visserligen var det ju några år för tidigt, men han började tröttna på 5-spakssystemet och saknade armstöden. Annars var det ju en bra maskin, det också, men visst märks det skillnad.

— Dragkraften är ju helt annorlunda. Den måste ha ökat med åtminstone ett par ton. Och kranen jobbar ju betydligt snabbare på den här. Det är bra. På det här hygget har jag 8 sortiment att hålla reda på. Då måste kranen gå snabbt. Förarmiljön är ju också betydligt bättre. I den gamla skramlade det väldigt. Och den ansågs ju ändå som rätt förarvänlig. Nu saknar jag bara en ratt för landsvägskörning. Det skulle underlätta mycket.

Med åtta sortiment är det viktigt med en snabb kran.

Personligt

Lars Naucler, ny VD

Lars Naucler har utsetts till ny VD på Bruun System efter Gunnar Lundin, som flyttat till Markaryds Metallarmatur. Lars tillträdde sin nya befattning den 1 april, men är ingalunda obekant med uppgiften. Han var nämligen sedan slutet av 1979 vice VD på företaget.

Den nya organisationen på försäljningssidan ser han enbart som positiv: "Nu kan vi här i Filipstad ägna större kraft åt utlandsaffärerna. Den nya maskinen kommer säkert att gå ännu bättre där än den gamla, men det dröjer nog ett tag innan det blir riktigt sug på utlandsmarknaderna. Devalveringen har ju gjort att t.ex. Tyskland fått svårare att exportera virke hit. Och därför behöver de färre maskiner. Men vi kommer ständigt att hitta nya marknader."

Lars Naucler

Jens Rytter

Jens Rytter, produktchef

Till produktchef för Bruunett har utsetts Jens Rytter. Även han är säkert bekant för många läsare. Han har nämligen tidigare varit försäljningschef på Bruun System och dessförinnan servicetekniker på ÖSA. Nu har han alltså det totala produktansvaret för Bruunetten med främsta uppgift att ta tillvara marknadens synpunkter för att så småningom göra den ännu bättre. Produktutvecklingen får ju aldrig stå still. Jens har också det huvudsakliga ansvaret för exportförsäljningen, vilket han ser som ännu en stimulerande uppgift: "Med de förbättrade prestanda och den ökade förarkomforten har vi fått en maskin med väsentligt förbättrad totalekonomi. Och det räknas både här hemma och utomlands."

Forskningsstiftelsen Skogsarbeten har bidragit till Bruunettens utveckling

I samband med Skogsveckan i Stockholm i mars träffade vi Assar Johansson — en av de forskare som gjorde den ingående reparationsanalysen av Bruunett Mini 578 F (Resultat nr 19:82). Givetvis tog vi tillfället i akt att ställa några frågor.

Assar Johansson, varför valde ni just Bruunetten för att göra den här ingående analysen?

"Det finns givetvis flera olika skäl. Ett är att Bruunetten är en enkel men ändå modern skogsmaskin med avancerad teknik vid tillverkning och användning. Ett annat skäl var att den sålts i så många exemplar att vi kunde få ett tillförlitligt underlag. Dessutom var vi ju lite nyfikna på om den verkligen var så bra som ryktet sa."

Vad blev resultatet?

"Först konstaterade vi i driftsuppföljningar att den genomsnittliga tekniska utnyttjandegraden var 90%! Det måste anses som mycket bra och motiverade oss att gå vidare. I en genomgång av

reparationskorterna på samtliga Bruunetter med service från Filipstad såg vi bl.a. hur vissa fel som uppstod på tidigare maskiner blev allt färre eller försvann på de senare tillverkade."

Nu har du sett den nya generationen Bruunett Mini. Hur reagerade du på den?

"Jag tyckte det var mycket positivt att konstruktörerna verkligen tagit hänsyn till vår analys och förbättrat maski-

nen på de punkter där den hade kvar svagheter. I ett svep har man förändrat produkten radikalt, trots att man egentligen redan hade ett bra konkurrensläge. Resultatet ser bra ut. Någon mer ingående bedömning kan jag givetvis inte göra just nu, men det vore intressant att följa upp 678:an på samma sätt som vi gjorde med 578:an."

... tyckte Assar Johansson och försvann iväg till Skogsveckans högtidliga öppnande.

SYSTEM

ISSN 0349-912X

Information utgiven av ÖSA AB
Marknadsavdelningen. Tel. 0271-114 00
Box 500, 822 00 Alfta

Distriktskontor:
Älvsbyn, tel. 0929-700 97
Umeå, tel. 090-1140 02
Örnsköldsvik, tel. 0660-106 60
Östersund, tel. 063-215 27
Sundsvall, tel. 060-12 99 61
Gävle, tel. 026-12 78 59
Torsby, tel. 0560-126 25

Skinnskatteberg, tel. 0222-112 23
Filipstad, tel. 0590-330 01
Eskilstuna, tel. 016-1198 46
Kristinehamn, tel. 0550-301 00
Västervik, tel. 0490-400 67
Skövde, tel. 0511-822 65
Värjö, tel. 0499-226 19